

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA GOSPODARKI MORSKIEJ

I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ¹⁾

z dnia .....2016 r.

w sprawie ramowych programów szkoleń dla pracowników sektora gospodarki morskiej oraz wzorów dokumentów potwierdzających ukończenie szkolenia

Na podstawie art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2016 r. poz. 281) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ramowy program szkolenia:

- 1) dla osób przeprowadzających inspekcje ochrony katodowej, obejmujący szkolenia na poziomie 1 oraz 2 – określa załącznik nr 1 do rozporządzenia;
  - 2) dla osób sprawujących nadzór nad wykonaniem powłok malarskich statków morskich zgodnie z postanowieniami Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzonej w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 869), zwanej dalej "Konwencją SOLAS" – określa załącznik nr 2 do rozporządzenia;
  - 3) dydaktycznego dla instruktorów – określa załącznik nr 3 do rozporządzenia;
  - 4) na świadectwo operatora służby kontroli ruchu statków, obejmujący:
    - a) ramowy program szkolenia podstawowego na świadectwo operatora służby kontroli ruchu statków,
    - b) skrócony ramowy program szkolenia na świadectwo operatora służby kontroli ruchu statków dla osób wykonujących zadania operatora służby kontroli ruchu statków
- określa załącznik nr 4 do rozporządzenia;
- 5) dydaktycznego dla instruktorów szkolących i egzaminujących na symulatorach – określa załącznik nr 5 do rozporządzenia;
  - 6) dla egzaminatorów – określa załącznik nr 6 do rozporządzenia;

---

¹⁾ Minister Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej kieruje działem administracji rządowej – gospodarka morską, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej (Dz. U. poz. 1909 i 2091).

7) dla personelu lądowego wykonującego prace związane z przewozem towarów niebezpiecznych drogą morską – określa załącznik nr 7 do rozporządzenia.

2. Objasnienia symboli i skrótów stosowanych w ramowych programach szkoleń, o których mowa w ust. 1, określa załącznik nr 8 do rozporządzenia.

§ 2. Wzory dokumentów potwierdzających odbycie szkoleń, o których mowa w § 1 ust. 1:

- 1) świadectwo szkolenia dla osoby przeprowadzającej inspekcje ochrony katodowej – poziom 1,
- 2) świadectwo szkolenia dla osoby przeprowadzającej inspekcje ochrony katodowej – poziom 2,
- 3) świadectwo szkolenia dla osoby sprawującej nadzór nad wykonaniem powłok malarskich statków morskich,
- 4) świadectwo szkolenia dydaktycznego dla instruktora,
- 5) świadectwo operatora służby kontroli ruchu statków,
- 6) świadectwo szkolenia dla instruktorów szkolących i egzaminujących na symulatorach,
- 7) świadectwo szkolenia dla egzaminatorów,
- 8) świadectwo szkolenia dla personelu lądowego wykonującego prace związane z przewozem towarów niebezpiecznych drogą morską – określa załącznik nr 9 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Świadectwa wydane na podstawie rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 4 lutego 2005 r. w sprawie wyszkolenia i kwalifikacji zawodowych marynarzy (Dz. U. poz. 445 oraz z 2010 r. poz. 1669) podlegają wymianie na:

- 1) świadectwo szkolenia dydaktycznego dla instruktora – w przypadku świadectwa przeszkolenia dydaktycznego dla instruktorów;
- 2) świadectwo operatora służby kontroli ruchu statków – w przypadku świadectwa operatora VTS.

2. Świadectwa wydane na podstawie rozporządzenia Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 19 września 2014 r. w sprawie ramowych programów szkoleń dla pracowników sektora gospodarki morskiej innych niż marynarze oraz wzorów dokumentów potwierdzających szkolenie (Dz. U. poz. 1378) zachowują swoją ważność.

3. Dokument "Certyfikat inspektora w zakresie nadzoru powłok malarskich statków morskich" wydany przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przez ośrodki

szkoleniowe, które w dniu wydania świadectwa były objęte nadzorem dyrektora urzędu morskiego, podlega wymianie na świadectwo szkolenia osoby sprawującej nadzór nad wykonaniem powłok malarskich statków morskich.

4. Dyrektor urzędu morskiego wymienia dokumenty, o których mowa w ust. 1 – 3, na wniosek złożony przez zainteresowanego, wraz z dołączonym do tego wniosku dokumentem podlegającym wymianie.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.²⁾

MINISTER
GOSPODARKI MORSKIEJ
I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ

Za zgodność pod względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym

Agnieszka Sokółowska
Naczelnik Wydziału
Prawno-Legislacyjnego II

---

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 19 września 2014 r. w sprawie ramowych programów szkoleń dla pracowników sektora gospodarki morskiej innych niż marynarze oraz wzorów dokumentów potwierdzających szkolenie (Dz. U. poz. 1378), które zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy o bezpieczeństwie morskim oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1320) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

**Ramowy program szkolenia dla osób przeprowadzających inspekcje ochrony katodowej
– poziom 1**

1.1	Szkolenie:	INSPEKCJA OCHRONY KATODOWEJ – poziom 1*				
	Zakres szkolenia:	morskie konstrukcje metalowe				
	Forma zajęć:	W	C	L	S	Σ
	Liczba godzin:	18	27			45

* Program szkolenia oparty na normie PN-EN 15257:2008 oraz standardzie NACE inspektor ochrony katodowej poziom 2. Szkolenie kończy się zaliczeniem w formie testu (wykłady) i demonstracji umiejętności (ćwiczenia).

I. Program szkolenia

Lp.	Treści programu	Liczba godzin				
		W	C	L	S	Σ
1	PODSTAWY ELEKTRYCZNOŚCI 1. Obwód elektryczny, podstawowe pojęcia, prawo Ohma, prawa Kirchhoffa, elektryczny obwód prosty i rozgałęziony, połączenia szeregowe, równoległe, mieszane. 2. Zasady pomiaru natężenia i napięcia prądu stałego oraz przemiennego, pomiary rezystancji.	1	1			2
2	PODSTAWY KOROZJI 1. Podstawowe ogniwo korozyjne. 2. Szereg napięciowy metali. 3. Makroogniwa korozyjne: 1) galwaniczne; 2) zróżnicowanego natlenienia; 3) zróżnicowanego stężenia; 4) naprężeniowe. 4. Korozja wywoływana przez prądy błędzące.	2				2
3	PODSTAWY OCHRONY KATODOWEJ 1. Kryteria ochrony katodowej. 2. Zasady ochrony katodowej przy pomocy anod galwanicznych i z zewnętrznym źródłem prądu.	2				2
4	POWŁOKI OCHRONNE 1. Rodzaje powłok ochronnych: 1) organiczne; 2) malarskie; 3) metalowe. 2. Współdziałanie powłok i ochrony katodowej.	2				2
5	WPŁYW CZYNNIKÓW ŚRODOWISKOWYCH NA ZAPOTRZEBOWANIE PRĄDOWE 1. Czynniki wpływające na agresywność korozyjną wody morskiej. 2. Pomiary rezystywności wody morskiej lub mułu z użyciem miernika do pomiarów rezystywności gruntu (<i>soil-box</i>), konduktometru, pomiar zasolenia. 3. Czynniki wpływające na zapotrzebowanie prądowe: 1) zawartość tlenu; 2) prądy morskie; 3) osady wapienne; 4) temperatura; 5) zasolenie; 6) pH; 7) porastanie;	3	4			7

	8) głębokość; 9) zmiany sezonowe; 10) sztormy.					
6	POMIARY POTENCJAŁOWE 1. Zasady ogólne wykonywania pomiaru potencjału konstrukcji, oprzyrządowanie (rodzaje elektrod do pomiarów w środowisku wody morskiej, przenośne i stałe elektrody odniesienia, mierniki, rejestratory). 2. Pomiar potencjału załączeniowego i wyłączeniowego, składowa IR, ocena skuteczności ochrony katodowej. 3. Pomiary gradientu potencjału w wodzie morskiej.	2	8			10
7	INNE POMIARY 1. Sprawdzenie kalibracji sprzętu pomiarowego przed użyciem. 2. Sprawdzenie ciągłości elektrycznej wszystkich części konstrukcji przeznaczonej do ochrony. 3. Pomiary napięcia i natężenia w obwodzie ochrony katodowej. 4. Pomiary natężenia prądu wyjściowego anody z wykorzystaniem systemu monitorowania lub miernika szczękowego. 5. Pomiar grubości ścianek z użyciem miernika ultradźwiękowego. 6. Pomiar grubości wżerów.	2	10			12
8	EKSPLLOATACJA INSTALACJI OCHRONY KATODOWEJ 1. Inspekcja i konserwacja elementów instalacji ochronnej. 2. Przeglądy bieżące i okresowe instalacji ochronnej.	2	4			6
9	ZASADY BEZPIECZEŃSTWA I NORMY W OCHRONIE KATODOWEJ 1. Zasady bezpieczeństwa przy eksploatacji instalacji ochrony katodowej. 2. Omówienie norm z dziedziny ochrony katodowej.	2				2
	Razem	18	27			45

II. Minimalne wymagania wstępne

Wykształcenie ponadgimnazjalne oraz udokumentowana praktyka zawodowa zgodnie z normą PN-EN 15257:2008.

III. Wiedza

Zagadnienia związane z pomiarami napięcia, prądu i rezystancji.

IV. Umiejętności

Wykonywanie podstawowych pomiarów w systemach ochrony katodowej.

Ramowy program szkolenia dla osób przeprowadzających inspekcje ochrony katodowej – poziom 2

1.2	Szkolenie:	INSPEKCJA OCHRONY KATODOWEJ – poziom 2*				
	Zakres szkolenia:	morskie konstrukcje metalowe				
	Forma zajęć:	W	C	L	S	Σ
	Liczba godzin:	24	18			42

* Program szkolenia oparty na normie PN-EN 15257:2008 oraz standardzie NACE inspektor ochrony katodowej poziom 3. Szkolenie kończy się zaliczeniem w formie testu (wykłady) i demonstracji umiejętności (ćwiczenia).

I. Program szkolenia

Lp.	Treści programu	Liczba godzin				
		W	C	L	S	Σ
1	TEORIA KOROZJI 1. Demonstracja pracy makroogniw korozyjnych. 2. Zasady ochrony katodowej: 1) diagramy Pourbaix; 2) wykresy Evansa; 3) elektryczny obwód zastępczy ogniwa korozyjnego chronionego katodowo. 3. Kryteria ochrony katodowej. 4. Wyznaczanie szybkości korozji.	4	4			8
2	OCHRONA KATODOWA PRZY POMOCY ANOD GALWANICZNYCH 1. Wady i zalety metody. 2. Materiały do produkcji anod: 1) charakterystyka elektrochemiczna; 2) zastosowania. 3. Przykłady obliczeń i rozwiązań projektowych instalacji ochronnej obiektów w warunkach naturalnych, np. boi i małych łodzi.	2	2			4
3	OCHRONA KATODOWA Z ZEWNĘTRZNYM ŹRÓDŁEM PRĄDU 1. Wady i zalety metody. 2. Materiały do produkcji anod polaryzacyjnych: 1) trudnoroztwarzalne; 2) nieroztwarzalne. 3. Przykłady rozwiązań projektowych instalacji ochronnej dla: 1) konstrukcji przybrzeżnych; 2) konstrukcji oddalonych od lądu; 3) platform; 4) statków.	2				2
4	SYSTEMY MONITOROWANIA 1. Elektrody symulujące, kupony korozyjne. 2. Systemy zdalnego pomiaru napięcia i natężenia prądu. 3. Przesyłanie danych pomiarowych do jednostki centralnej.	2	2			4
5	INSTALOWANIE ELEMENTÓW INSTALACJI OCHRONNEJ I ZASADY PROWADZENIA NADZORU NAD ICH INSTALOWANIEM 1. Anody galwaniczne i zasilane z zewnętrznego źródła prądu. 2. Stacje ochrony katodowej. 3. Stałe elektrody odniesienia. 4. Przyłącza i linie kablowe. 5. Urządzenia izolujące.	4				4
6	PRZEGLĄDY PODWODNE 1. Organizacja podwodnych pomiarów potencjału i natężenia prądu (podwodnym miernikiem szczękowym). 2. Nadzór nad inspekcją wizualną z wykorzystaniem nurkowania lub ROV (pojazdu zdalnie sterowanego) w zakresie:	4				4

	1) uszkodzenia powierzchni i powłoki; 2) uszkodzenia elementów instalacji; 3) oszacowania wymiarów anod galwanicznych.				
7	EKSPLOATACJA SYSTEMU OCHRONY KATODOWEJ 1. Analiza wyników pomiarów potencjału i natężenia prądu. 2. Wykrywanie anomalii i określanie działań zaradczych.	1	2		3
8	NORMY W OCHRONIE KATODOWEJ 1. Omówienie norm z dziedziny ochrony katodowej. 2. Charakterystyka instytucji klasyfikacyjnych w zakresie wydawanych przepisów klasyfikacyjnych.	2			2
9	PROJEKTOWANIE UKŁADÓW OCHRONY KATODOWEJ 1. Wybór koncepcji systemu ochronnego, założenia projektowe. 2. Parametry ochrony katodowej: 1) powierzchnia do ochrony; 2) zapotrzebowanie prądowe; 3) natężenie prądu z pojedynczej anody galwanicznej; 4) sumaryczna masa materiału anodowego; 5) ilość anod galwanicznych.	3	8		11
	Razem	24	18		42

II. Minimalne wymagania wstępne

Wykształcenie wyższe pierwszego stopnia techniczne oraz udokumentowana praktyka zawodowa zgodnie z normą PN-EN 15257:2008.

III. Wiedza

Teoria procesów korozyjnych i ich klasyfikacja. Metody ochrony przed korozją.

IV. Umiejętności

Kierowanie zespołami pomiarowymi. Interpretacja wyników pomiarowych.

Ramowy program szkolenia dla osób sprawujących nadzór nad wykonaniem powłok malarskich statków morskich zgodnie z postanowieniami Konwencji SOLAS

2	Szkolenie:	NADZÓR NAD WYKONANIEM POWŁOK MALARSKICH STATKÓW MORSKICH*				
	Zakres szkolenia:	prawdła II-1/3-2 i XII/6 Konwencji SOLAS				
	Forma zajęć:	W	C	L	S	Σ
	Liczba godzin:	18	32			50

* Program szkolenia oparty jest na standardzie NACE inspektor powłok malarskich poziom 2 oraz FROSIO inspektor powłok malarskich poziom III. Szkolenie kończy się zaliczeniem w formie testu (wykłady) i demonstracji umiejętności (ćwiczenia).

I. Program szkolenia

Lp.	Treści programu	Liczba godzin				
		W	C	L	S	Σ
1	<p>KONWENCJA SOLAS</p> <p>1. Historia, cel powstania, zobowiązania wynikające z jej stosowania.</p> <p>2. Podstawa prawna szkolenia.</p>	1				1
2	<p>KOROZJA</p> <p>1. Korozje i rodzaje uszkodzeń:</p> <p>1) natura procesów korozyjnych:</p> <p>a) korozja elektrochemiczna,</p> <p>b) rodzaje ogniw korozyjnych;</p> <p>2) charakterystyka rodzajów korozji:</p> <p>a) korozja ogólna,</p> <p>b) korozja galwaniczna,</p> <p>c) korozja wżerowa,</p> <p>d) korozja szczelinowa,</p> <p>e) erozja - korozja,</p> <p>f) korozja selektywna,</p> <p>g) naprężeniowe pękanie korozyjne,</p> <p>h) korozja międzykrystaliczna.</p> <p>2. Podstawy technologii ochrony przed korozją:</p> <p>1) ochrona katodowa;</p> <p>2) współdziałanie powłok i ochrony katodowej;</p> <p>3) kryteria ochrony katodowej;</p> <p>4) elektrody odniesienia;</p> <p>5) ochrona powłokowa:</p> <p>a) wykładziny,</p> <p>b) farby i lakiery,</p> <p>c) podstawowe składniki;</p> <p>6) inhibitory korozji:</p> <p>a) katodowe,</p> <p>b) anodowe,</p> <p>c) mieszane.</p> <p>3. Materiały i projektowanie konstrukcji:</p> <p>1) materiały konstrukcyjne i ich właściwości korozyjne w różnych środowiskach: stal konstrukcyjna, trudnordzewiejące, stopowe, tytan, stopy niklu, miedź i stopy miedzi, cynk, aluminium;</p> <p>2) wpływ rozwiązań konstrukcyjnych na ograniczanie procesów korozyjnych;</p> <p>3) rodzaje powłok malarskich i ich właściwości:</p> <p>a) proszkowe,</p> <p>b) asfaltowe,</p> <p>c) gumowe,</p>	5				5

	<ul style="list-style-type: none"> d) galwaniczne, e) ogniowe; 4) zakres stosowania powłok malarskich, wady i zalety. 					
3	<p>POWŁOKI OCHRONNE</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Mechanizmy utwardzania materiału powłokowego: <ol style="list-style-type: none"> 1) wysychanie fizyczne farby; 2) utwardzanie chemiczne; 3) przykłady wyrobów malarskich. 2. Specyfikacja powłok: <ol style="list-style-type: none"> 1) rodzaje wyrobów malarskich i ich właściwości fizykochemiczne i odpornościowe; 2) okres trwałości powłoki. 3. Defekty powłok: <ol style="list-style-type: none"> 1) przyczyny defektów malarskich; 2) rozpoznawanie defektów, pochodzenie defektu, procedura usunięcia defektu; 3) rodzaje defektów powłok: <ol style="list-style-type: none"> a) utrata przyczepności, b) pęcherzenie, c) kraterowanie, d) „rybie oczy”, e) „ukłucia szpilką”, f) spękania, g) inne. 4. Sprzęt do malowania i zastosowania specjalnego: <ol style="list-style-type: none"> 1) malowanie proszkowe i systemy do nanoszenia elektrostatycznego; 2) malowanie kataforetyczne i wyroby wodorozcieńczalne; 3) natrysk hydrodynamiczny; 4) natrysk pneumatyczny; 5) agregaty malarskie i wyposażenie malarni, podgrzewacze, mieszalniki; 6) sprzęt do powłok specjalnych. 	4				4
4	<p>PRZYGOTOWANIE POWIERZCHNI</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Czyszczenie powierzchni: <ol style="list-style-type: none"> 1) narzędzia do czyszczenia powierzchni; 2) urządzenia do czyszczenia płomieniowego i obróbki strumieniowo-ścierniej; 3) rodzaje ścierniw; 4) odtłuszczanie – rozpuszczalniki i emulsje; 5) trawienie; 6) powłoki konwersyjne – fosforanowanie i chromianowanie; 7) przetwarzacze rdzy. 2. Usuwanie wilgoci: <ol style="list-style-type: none"> 1) wentylacja na stanowisku malarskim; 2) temperatura punktu rosy; 3) kabiny natryskowe; 4) urządzenia do ogrzewania i usuwania wody z powietrza. 3. Zastosowanie technologii czyszczenia wodą pod ciśnieniem (<i>waterjetting</i>): <ol style="list-style-type: none"> 1) definicja, podział i właściwości: <ol style="list-style-type: none"> a) LPWC, b) HPWC, c) HPWJ, d) UHPWJ; 2) usuwanie soli rozpuszczalnych i tłuszczów z powierzchni; 3) ogrzewanie powierzchni; 4) wzorce powierzchni po czyszczeniu (<i>waterjetting</i>); 5) wyroby malarskie stosowane do powierzchni po czyszczeniu (<i>waterjetting</i>). 	3	9			12

	<p>4. Kontrola zanieczyszczeń jonowych na powierzchni. 5. Kontrola szorstkości powierzchni. 6. Badanie jakości ścierniw. 7. Oznaczanie wilgotności względnej i temperatury punktu rosy na podłożach przygotowanych do malowania. 8. Pokaz przygotowania powierzchni do malowania za pomocą wody pod wysokim ciśnieniem oraz ocena przygotowania powierzchni po obróbce wodą pod wysokim ciśnieniem.</p>					
5	<p>INSPEKCJA POWŁOK</p> <p>1. Zadania nadzorcze: 1) procedury nadzoru; 2) kontrola podłoża; 3) przygotowanie powierzchni; 4) nakładanie wyrobu; 5) kontrola ostateczna; 6) przygotowanie dokumentacji.</p> <p>2. Procedury kontrolne: 1) sprawdzanie parametrów procesu tworzenia zestawu malarskiego; 2) ocena stanu wyjściowego powierzchni; 3) ocena stanu podłoża, w tym ocena wizualna; 4) ocena stopnia zardzewienia; 5) ocena obecności jonów; 6) sprawdzanie farb w stanie ciekłym oraz utwardzonej powłoki.</p> <p>3. Zastosowanie procedur inspekcji do testowania destrukcyjnego i niestrukcyjnego: 1) metody destrukcyjne i niestrukcyjne oceny; 2) procedury stosowane przy badaniach destrukcyjnych i niestrukcyjnych.</p> <p>4. Przyrządy do inspekcji i metody testowania: 1) mierniki grubości powłok suchych i mokrych; 2) zestawy do wyznaczania obecności soli rozpuszczalnych na podłożu; 3) mierniki temperatury i wilgotności; 4) komparatory chropowatości; 5) noże do wyznaczania przyczepności metodą siatki nacięć; 6) przyrząd do wyznaczania przyczepności metodą odrywową; 7) testery defektów metodą nisko- i wysokonapięciową.</p> <p>5. Techniki inspekcji powłok: 1) inspekcja podłoża (na zgodność ze standardem ISO 8501-3): a) stan spoin, b) odpryski, c) zaokrąglenia krawędzi; 2) ocena stanu podłoża; 3) ocena czystości powierzchni; 4) sprawdzenie obecności soli rozpuszczalnych na powierzchni podłoża: a) metoda z użyciem konduktometru, b) metoda Breła; 5) ocena prawdopodobieństwa wystąpienia kondensacji wody: a) pomiar parametrów klimatycznych w czasie nakładania powłok, b) wyznaczanie punktu rosy; 6) ocena chropowatości powierzchni: a) definicja współczynnika R_{ys}, b) komparatory, c) profilometry; 7) przyrząd z taśmą replikacyjną; 8) ocena ciekłego wyrobu malarskiego – pomiar lepkości,</p>	5	12			17

	<p>gęstości, zawartości części stałych;</p> <p>9) pomiar grubości powłok mokrych i suchych;</p> <p>10) obliczanie zużycia farby;</p> <p>11) wyznaczanie przyczepności warstwy farby do podłoża i przyczepności międzywarstwowej;</p> <p>12) wyznaczanie twardości powłoki.</p> <p>6. Inspekcje powłok malarskich:</p> <p>1) badanie grubości powłoki mokrej;</p> <p>2) badanie grubości powłoki wyschniętej;</p> <p>3) badanie twardości powłok malarskich;</p> <p>4) pomiar impedancji powłok malarskich;</p> <p>5) badanie szczelności powłok malarskich;</p> <p>6) badanie metodą niskonapięciową zgodnie ze standardem ASTM D 5162;</p> <p>7) badanie metodą wysokonapięciową zgodnie ze standardem ASTM D 5162;</p> <p>8) pomiary przyczepności:</p> <p>a) pomiary przyczepności powłoki do podłoża zgodnie ze standardem ISO 2409,</p> <p>b) pomiary przyczepności przy użyciu testu z taśmą zgodnie ze standardem ASTM D3359,</p> <p>c) pomiary przyczepności metodą odrywania (<i>pull-off</i>), zgodnie ze standardem ISO 4624.</p>					
6	<p>OCENA WYROBU MALARSKIEGO</p> <p>1. Kontrola lepkości wyrobów malarskich.</p> <p>2. Badanie zdolności krycia przez wyroby malarskie.</p> <p>3. Ocena roztrarcia pigmentów.</p> <p>4. Identyfikacja rozpuszczalników/rozcieńczalników.</p>		6			6
7	<p>NORMY I DOKUMENTACJA</p> <p>1. Normy:</p> <p>1) ISO;</p> <p>2) ASTM;</p> <p>3) NACE.</p> <p>2. Uzgodnienia przedwykonawcze:</p> <p>1) przegląd MSDS i karty technicznej wyrobu malarskiego;</p> <p>2) opis techniczny powłoki;</p> <p>3) symbole na opakowaniach farb dotyczących składu;</p> <p>4) kontrola czasu ekspozycji i ochrony osobistej;</p> <p>5) toksyczność i wiadomości ekologiczne;</p> <p>6) przechowywanie wyrobu i środki ostrożności przy stosowaniu wyrobu;</p> <p>7) postępowanie w przypadku wystąpienia zagrożenia.</p> <p>3. Wiedza wymagana przez ANNEX 2 MSC.1/Circ.1198¹⁾ i techniczna dokumentacja (<i>Coating Technical File</i>):</p> <p>1) wymagania dotyczące wyboru zestawu gruntu i farby – wymagania do konstrukcji zbiorników balastowych;</p> <p>2) odbiory konstrukcji stalowej i powierzchni przed malowaniem;</p> <p>3) warunki aplikacji farb;</p> <p>4) odbiory powłok malarskich w zbiornikach balastowych;</p> <p>5) sposoby i wymagana ilość pomiarów.</p> <p>4. Prowadzenie dokumentacji:</p> <p>1) sposób wypełniania;</p> <p>2) kontrola prawidłowego prowadzenia;</p> <p>3) przekazywanie technicznej dokumentacji;</p> <p>4) archiwizowanie technicznej dokumentacji.</p> <p>5. Kalkulacja kosztów prac malarskich, ochrona środowiska</p>		5			5

¹⁾ Dokument publikowany na stronie internetowej IMO:
<http://www.imo.org/OurWork/Safety/SafetyTopics/Documents/1198.pdf>

i bezpieczeństwo. Koszty przygotowania powierzchni, koszty prac malarskich, koszty prac pomocniczych.					
6. Bezpieczne wykonywanie prac malarskich, zagrożenia dla organizmu oraz środowiska.					
Razem	18	32			50

II. Minimalne wymagania wstępne

Wykształcenie ponadgimnazjalne, udokumentowana praktyka zawodowa zgodnie z normą PN-EN 15257:2008.

III. Wiedza

Zagadnienia praktyczne dotyczące wykonawstwa powłok malarskich.

IV. Umiejętności

Inspekcja i diagnostyka powłok malarskich.

Ramowy program szkolenia dydaktycznego dla instruktorów

3	Szkolenie:	DYDAKTYCZNE DLA INSTRUKTORÓW*				
	Zakres szkolenia:	szkolenie dla osób zamierzających prowadzić zajęcia w morskich jednostkach edukacyjnych, nieposiadających kwalifikacji pedagogicznych				
	Forma zajęć:	W	C	L	S	Σ
	Liczba godzin:	20	40			60

* Program szkolenia jest oparty na kursie modelowym IMO 6.09. Szkolenie kończy się zaliczeniem pisemnym (wykłady) i zaliczeniem w formie testu (ćwiczenia).

I. Program szkolenia

Lp.	Treści programu	Liczba godzin				
		W	C	L	S	Σ
1	WPROWADZENIE - IMO I JEJ ROLA W KSZTAŁCENIU KADR MORSKICH	1				1
2	CELE I ZADANIA SZKOLENIA DLA WYKŁADOWCÓW 1. Studium pilotażowe – przygotowanie wykładowców do organizowania i prowadzenia szkoleń. 2. Wiedza i doświadczenie wykładowców a potrzeby szkolenia. 3. Struktura szkolenia. 4. Analiza szkolenia – cele kształcenia.	2	3			5
3	TWORZENIE SYSTEMU NAUCZANIA I PROJEKTOWANIE SZKOLENIA 1. System kształcenia. 2. Cele kształcenia - uczenie się a działanie. 3. Podejście systemowe do kształcenia oraz projektowanie szkolenia. 4. Analiza zadań i czynności zawodowych – potrzeby szkoleniowe. 5. Opracowanie celów kształcenia. 6. Określanie potrzeb szkoleniowych. 7. Program nauczania.	4	8			12
4	FORMUŁOWANIE STRATEGII NAUCZANIA 1. Wybór metod nauczania. 2. Zasady kształcenia. 3. Zasady przygotowania materiałów szkoleniowych. 4. Środki dydaktyczne. 5. Przegląd metod nauczania: 1) wykłady; 2) pokazy i ćwiczenia laboratoryjne; 3) seminaria i dyskusje; 4) prace grupowe (zespołowe); 5) studium przypadku; 6) projekty, ćwiczenia; 7) gry symulacyjne. 6. Skuteczność szkolenia. 7. Wybór pomocy dydaktycznych potrzebnych do szkoleń.	8	22			30
5	OCENA SYSTEMU NAUCZANIA 1. Ocena uczestników szkolenia. 2. Ocena efektów szkolenia.	3	5			8
6	PODSUMOWANIE 1. Planowanie i prowadzenie szkolenia – zestaw zadań do wykonania. 2. Studium pilotażowe – ponowna analiza problemów oraz podsumowanie.	2	2			4
	Razem	20	40			60

II. Wymagania wstępne

Brak

III. Wiedza

Zagadnienia wskazane w zakresie podanym w treściach szkolenia.

IV. Umiejętności

Przekazanie w sposób zrozumiały treści wykładanego przedmiotu uczestnikom szkolenia.

Ramowy program szkolenia podstawowego na świadectwo operatora służby kontroli ruchu statków

4.1	Szkolenie:	PODSTAWOWE NA ŚWIADECTWO OPERATORA SŁUŻBY KONTROLI RUCHU STATKÓW*				
	Zakres szkolenia:	szkolenie dla osób zamierzających wykonywać zadania operatora służby kontroli ruchu statków				
	Forma zajęć:	W	C	L	S	Σ
	Liczba godzin**	307/152	117/42		223/177	647/371

* Program szkolenia jest oparty na kursie modelowym IALA V-103/1. Szkolenie kończy się zaliczeniem pisemnym (wykłady), zaliczeniem w formie testu (ćwiczenia) oraz demonstracją umiejętności (symulator).

I. Program szkolenia

Lp.	Treści programu	Liczba godzin**				
		W	C	L	S	Σ
1	JĘZYK ANGIELSKI	91/ 16	75/ 25			166/ 41
2	ZARZĄDZANIE RUCHEM STATKÓW 1. Identyfikacja i monitorowanie ruchu statków. 2. Koordynacja komunikacji. 3. Ocena i interpretacja sytuacji w ruchu statków. 4. Prowadzenie zapisów i sporządzanie raportów. 5. Zarządzanie ruchem na torach wodnych w różnych scenariuszach. 6. Przewidywanie i planowanie schematów ruchu. 7. Rejony krytyczne. 8. Statki wyprzedzające i zbliżające się do siebie. 9. Plany ruchu statków VTS ze szczególnym uwzględnieniem statków z dużym zanurzeniem.	52/ 46			54/ 52	106 /98
3	OBSŁUGA URZĄDZEŃ	39/ 39			6/6	45/ 45
4	WIEDZA NAUTYCZNA	85/ 27	38/ 15			123/ 42
5	KOORDYNACJA KOMUNIKACJI	7/4			11/7	18/ 11
6	SSN 1. Wspólnotowy system SSN: 1) podstawy prawne; 2) dokumenty EMSA; 3) obsługa strony internetowej. 2. Narodowy System SSN: 1) organizacja służby SSN; 2) obsługa aplikacji; 3) procedury; 4) sposoby wysyłania notyfikacji i zgłaszania nieścisłości; 5) współpraca ze służbami zaangażowanymi w nadzór nad bezpieczeństwem morskim.	15/4			42/2	57/6
7	CECHY OSOBOWE	6/4	4/2			10/6
8	POSTĘPOWANIE W SYTUACJACH AWARYJNYCH 1. Plany reagowania w sytuacjach awaryjnych. 2. Trudne warunki pogodowe. 3. Statki specjalne o ograniczonej zdolności manewrowej. 4. Zagrożenia wewnętrzne, zewnętrzne.	12/ 12			10/ 10	22/ 22
9	ĆWICZENIA NA SYMULATORZE 1. Ćwiczenie umiejętności podstawowych: 1) identyfikacja i monitorowanie ruchu statków; 2) koordynacja komunikacji; 3) ocena i interpretacja sytuacji w ruchu statków;				100/ 100	100/ 100

	<p>4) prowadzenie zapisów i sporządzanie raportów.</p> <p>2. Zarządzanie ruchem i rozwiązywanie sytuacji konfliktowych:</p> <p>1) zarządzanie ruchem na torach wodnych w różnych scenariuszach;</p> <p>2) przewidywanie i planowanie schematów ruchu;</p> <p>3) rejony krytyczne;</p> <p>4) statki wyprzedzające i zbliżające się do siebie;</p> <p>5) plany ruchu statków VTS ze szczególnym uwzględnieniem statków z dużym zanurzeniem.</p> <p>3. Sytuacje awaryjne i specjalne okoliczności:</p> <p>1) plany reagowania w sytuacjach awaryjnych;</p> <p>2) trudne warunki pogodowe;</p> <p>3) statki specjalne, nieodpowiadające za swoje ruchy i o ograniczonej zdolności manewrowej.</p>					
Razem		307/ 152	117/ 42		223/ 177	647/ 371

** dla osób nieposiadających kwalifikacji morskich / dla osób posiadających kwalifikacje morskie

II. Minimalne wymagania wstępne

Osoby nieposiadające kwalifikacji morskich, przygotowujące się do zajmowania stanowisk w centrach realizujących zadania VTS oraz innych centrach planowania, zarządzania lub kontroli ruchu statków, powinny posiadać co najmniej:

- wykształcenie wyższe pierwszego stopnia,
- świadectwo przeszkolenia w zakresie wykorzystania radaru i ARPA na poziomie operacyjnym,
- świadectwo ograniczone operatora GMDSS lub świadectwo operatora stacji nadbrzeżnej.

Osoby posiadające kwalifikacje morskie, przygotowujące do zajmowania stanowisk w centrach realizujących zadania VTS oraz innych centrach planowania, zarządzania lub kontroli ruchu statków, powinny posiadać co najmniej:

- wykształcenie wyższe pierwszego stopnia,
- dyplom na poziomie operacyjnym w dziale pokładowym,
- świadectwo przeszkolenia w zakresie wykorzystania radaru i ARPA na poziomie operacyjnym,
- świadectwo ograniczone operatora GMDSS lub świadectwo operatora stacji nadbrzeżnej.

III. Wiedza

Zagadnienia wskazane w zakresie podanym w treściach szkolenia.

IV. Umiejętności

Zarządzanie ruchem statków na torach wodnych, w portach i na podejściach do portów, komunikacja ze statkami nawigującymi w rejonie odpowiedzialności systemu VTS, podejmowanie decyzji w oparciu o dane odnośnie ruchu statków.

Skrócony ramowy program szkolenia na świadectwo operatora służby kontroli ruchu statków dla osób wykonujących zadania operatora służby kontroli ruchu statków

4.2	Szkolenie:	PODSTAWOWE NA ŚWIADECTWO OPERATORA SŁUŻBY KONTROLI RUCHU STATKÓW*				
	Zakres szkolenia:	szkolenie dla osób wykonujących zadania operatora służby kontroli ruchu statków				
	Forma zajęć:	W	C	L	S	Σ
	Liczba godzin:	10			40	50

* Program szkolenia jest oparty na zaleceniu IALA V 103/1. Szkolenie kończy się zaliczeniem pisemnym (wykłady) oraz demonstracją umiejętności (symulator).

I. Program szkolenia

Lp.	Treści programu	Liczba godzin				
		W	C	L	S	Σ
1	<p>ZARZĄDZANIE RUCHEM STATKÓW, ZE SZCZEGÓLNYM UWZGLĘDNIENIEM MIĘDZYKRAJOWYCH I KRAJOWYCH PODSTAW PRAWNYCH</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Identyfikacja i monitorowanie ruchu statków. 2. Koordynacja komunikacji. 3. Ocena i interpretacja sytuacji w ruchu statków. 4. Prowadzenie zapisów i sporządzanie raportów zgodnie z wytycznymi międzynarodowymi i krajowymi. 5. Przygotowanie raportów do państwa bandery o statkach łamiących przepisy COLREG. 6. Zarządzanie ruchem na torach wodnych w różnych scenariuszach, przewidywanie i planowanie schematów ruchu. 7. Rejony krytyczne. 8. Statki wyprzedzające i zbliżające się do siebie. 9. Plany ruchu statków VTS ze szczególnym uwzględnieniem statków z dużym zanurzeniem. 10. Współpraca z innymi służbami i podmiotami operującymi w granicach portu (usługi żeglugowe, stacje pilotowe, Straż Graniczna, MRCK). 	10				10
2	<p>ĆWICZENIA NA SYMULATORZE</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Ćwiczenie umiejętności podstawowych: <ol style="list-style-type: none"> 1) identyfikacja i monitorowanie ruchu statków; 2) koordynacja komunikacji; 3) ocena i interpretacja sytuacji w ruchu statków; 4) prowadzenie zapisów i sporządzanie raportów. 2. Zarządzanie ruchem i rozwiązywanie sytuacji konfliktowych: <ol style="list-style-type: none"> 1) zarządzanie ruchem na torach wodnych w różnych scenariuszach; 2) przewidywanie i planowanie schematów ruchu; 3) rejony krytyczne; 4) statki wyprzedzające i zbliżające się do siebie; 5) plany ruchu statków VTS ze szczególnym uwzględnieniem statków z dużym zanurzeniem. 3. Sytuacje awaryjne i specjalne okoliczności: <ol style="list-style-type: none"> 1) plany reagowania w sytuacjach awaryjnych; 2) trudne warunki pogodowe; 3) statki specjalne, nieodpowiadające za swoje ruchy i o ograniczonej zdolności manewrowej. 				40	40
RAZEM		10			40	50

II. Wymagania wstępne

Szkolenie przeznaczone dla osób ze stażem pracy związanym z wykonywaniem obowiązków operatora służby kontroli ruchu statków, potwierdzające posiadanie wiedzy teoretycznej i praktycznej określonej przez zalecenia IALA, umożliwiające pracę na stanowisku operatora służby kontroli ruchu statków.

1. Posiadanie co najmniej:
  - wykształcenia wyższego pierwszego stopnia i dyplomu na poziomie operacyjnym w dziale pokładowym, lub
  - wykształcenia wyższego pierwszego stopnia w specjalności inżynieria ruchu morskiego, lub
  - wykształcenia wyższego pierwszego stopnia na kierunku i w specjalności wskazanej w certyfikacie uznania morskiej jednostki edukacyjnej oraz
  - 12-miesięcznego stażu pracy związanego z wykonywaniem obowiązków operatora służby kontroli ruchu statków,
  - świadectwa przeszkolenia w zakresie wykorzystania radaru i ARPA na poziomie operacyjnym,
  - świadectwa ograniczonego operatora GMDSS lub świadectwa operatora stacji nadbrzeżnej.
2. Zaliczenie różnic programowych pomiędzy szkoleniem podstawowym dla operatora służby kontroli ruchu statków a szkoleniem skróconym.

III. Wiedza

Zagadnienia wskazane w zakresie podanym w treściach szkolenia.

IV. Umiejętności

Zarządzanie ruchem statków na torach wodnych, w portach i na podejściach do portów, komunikacja ze statkami nawigującymi w rejonie odpowiedzialności systemu VTS, podejmowanie decyzji w oparciu o dane odnośnie ruchu statków.

Ramowy program szkolenia dydaktycznego dla instruktorów szkolących i egzaminujących na symulatorach

5	Szkolenie:	DYDAKTYCZNE DLA INSTRUKTORÓW SZKOLĄCYCH I EGZAMINUJĄCYCH NA SYMULATORACH*				
	Zakres szkolenia:	szkolenie dla osób nieposiadających kwalifikacji pedagogicznych, zamierzających prowadzić zajęcia na symulatorach w morskich jednostkach edukacyjnych,				
	Forma zajęć:	W	C	L	S	Σ
	Liczba godzin:	16			16	32

* Program szkolenia jest oparty na kursie modelowym IMO 6.10. Szkolenie kończy się zaliczeniem pisemnym (wykłady) oraz demonstracją umiejętności (symulator).

I. Program szkolenia

Lp.	Treści programu	Liczba godzin				
		W	C	L	S	Σ
1	WPROWADZENIE 1. Czym jest symulacja. 2. Cel szkolenia na symulatorach w gospodarce morskiej. 3. Skuteczność szkolenia na symulatorach. 4. Zalety szkolenia na symulatorach. 5. Teoria i doświadczenie przy opracowywaniu programów szkolenia, scenariuszy ćwiczeń i ocenianiu.	1				1
2	PODSTAWOWE RODZAJE I TYPY SYMULATORÓW 1. Definicja symulatora i jego wyposażenie. 2. Podstawowe elementy symulacji. 3. Podział symulatorów ze względu na poziom wykonywanych zadań. Charakterystyka poszczególnych typów symulatorów. 4. Podział symulatorów ze względu na funkcje. 5. Komponenty oprogramowania symulatorów. 6. Konfiguracja symulatorów jedno- i wielozadaniowych. 7. Układ pełnego symulatora mostka i pełnego symulatora siłowni okrętowej. 8. Cechy symulatorów wykorzystywanych do szkoleń: 1) przystosowanie do wybranych celów i zadań szkoleniowych; 2) zdolność do odzwierciedlenia rzeczywistych parametrów funkcjonowania urządzeń na statku, w tym błędów i ograniczeń; 3) odzwierciedlenie rzeczywistych parametrów tak, by osoba szkolona nabyła umiejętności odpowiednie do celów szkolenia; 4) kontrolowane środowisko operacyjne, umożliwiające symulowanie różnych warunków, w tym sytuacji awaryjnych, niebezpiecznych i nietypowych, odpowiednich do celów szkolenia; 5) interfejs umożliwiający osobie szkolonej interakcję ze sprzętem, symulowanym środowiskiem i ewentualnie instruktorem; 6) możliwość kontrolowania, obserwowania i nagrywania przez instruktora ćwiczeń w celu oceny efektów szkolenia. 9. Cechy symulatorów wykorzystywanych do oceny kompetencji zawartych w Konwencji STCW: 1) możliwość zrealizowania określonych celów oceny; 2) możliwość symulacji zdolności operacyjnych urządzeń na statku, w tym ich błędów i ograniczeń, na poziomie rzeczywistości odpowiadającej celom oceny;	2				1

	<p>3) możliwość odzwierciedlenia rzeczywistych zachowań tak, by osoba egzaminowana mogła wykazać się umiejętnościami odpowiadającymi celom oceny;</p> <p>4) interfejs umożliwiający osobie ocenianej interakcję ze sprzętem i symulowanym środowiskiem;</p> <p>5) kontrolowane środowisko operacyjne, umożliwiające symulowanie różnych warunków, w tym sytuacji awaryjnych, niebezpiecznych i nietypowych, odpowiednich do celów oceny;</p> <p>6) możliwość kontrolowania, obserwowania i nagrywania ćwiczeń przez egzaminatora w celu oceny osoby ocenianej.</p> <p>10. Znajomość zasad wykorzystywania symulatorów, zgodnie z Prawidłem I/12 Konwencji STCW i Sekcją A-I/12 Kodeksu STCW.</p>					
3	<p>ZAKRES SZKOLENIA NA SYMULATORZE</p> <p>1. Kompetencje, które zgodnie z Konwencją STCW, nabywane są poprzez szkolenie na symulatorze.</p> <p>2. Zależność pomiędzy instruktorem a symulacją w odniesieniu do Konwencji STCW.</p> <p>3. Poziomy odpowiedzialności określone w Kodeksie STCW.</p> <p>4. Charakterystyka 7 rodzajów standardów kompetencji określonych w Konwencji STCW.</p> <p>5. Wymagania Konwencji STCW w zakresie symulatorów i symulacji.</p> <p>6. Symulatory nieobowiązkowe według Konwencji STCW.</p> <p>7. Przebieg zajęć na symulatorze, na przykładzie symulatora mostka lub symulatora siłowni okrętowej.</p> <p>8. Macierz kompetencji dla różnych parametrów symulacji na mostku lub w siłowni okrętowej.</p> <p>9. Symulatory mostka lub siłowni okrętowej – odniesienia do Konwencji STCW, wymaganych kompetencji i wymaganego poziomu symulacji.</p>	2				1
4	<p>INSTRUKTORZY SZKOLĄCY NA SYMULATORACH</p> <p>1. Zmiany w podejściu do nauczania: od niepodważalnego autorytetu przez mediatora i przewodnika do psychologa.</p> <p>2. Wpływ postawy instruktora na efektywność szkolenia i wyniki osób szkolonych.</p> <p>3. Znajomość symulatorów jako wymagania wstępne.</p> <p>4. Znajomość zagadnienia a wykorzystanie symulatorów.</p> <p>5. Stosowanie różnych metod pedagogicznych i technik szkoleniowych.</p> <p>6. Podstawowe elementy budowy zaufania i dobrych stosunków z osobami szkolonymi.</p>	1				1
5	<p>KONCEPTUALIZACJA PROGRAMU SZKOLENIA NA SYMULATORZE</p> <p>1. Ogólne zasady konceptualizacji i planowania programu szkoleniowego.</p> <p>2. Cel szkolenia na symulatorach.</p> <p>3. Etapy symulacji, z uwzględnieniem szczegółowego programu symulatora.</p> <p>4. Analiza sytuacyjna.</p> <p>5. Ustawianie poziomu symulacji.</p> <p>6. Cechy i specyfikacja symulatora.</p> <p>7. Trzy punkty organizacji planu szkolenia na symulatorze.</p> <p>8. Projektowanie ćwiczeń na symulatory oraz przykładowy arkusz instruktora.</p> <p>9. Ocena osoby szkolonej oraz programu szkolenia. Przykłady ocen.</p> <p>10. Etapy projektowania programu szkoleniowego.</p>	3				3

	11. Wypełnianie arkuszy roboczych/obserwacji. 12. Arkusz oceny osoby szkolonej. 13. Ankieta ewaluacyjna po zakończeniu szkolenia.					
6	EFEKTYWNA KOMUNIKACJA I UMIEJĘTNOŚCI INTERPERSONALNE 1. Umiejętność komunikacji jako narzędzie wpływające na efektywność nauczania. Przykłady. 2. Różnice pomiędzy błędnymi wypowiedziami a opiniami. 3. Techniki wyrażania konstruktywnych opinii. 4. Efektywny instruktaż i wysłuchanie sprawozdania po ćwiczeniu. 5. Umiejętność przekazywania informacji. 6. Techniki nauczania stosowane w celu utrzymywania zainteresowania wśród osób szkolonych. 7. Typowe zachowania osób szkolonych. 8. Czynniki wpływające na zachowanie osób podczas szkolenia. 9. Identyfikacja uciążliwych zachowań osób szkolonych. 10. Przykłady różnych rodzajów pytań. 11. Techniki zadawania pytań: 1) rodzaje technik zadawania pytań i ich wykorzystanie w zależności od sytuacji; 2) uwzględnienie technik zadawania pytań w planie zajęć.	1				1
7	PROWADZENIE ĆWICZEŃ SYMULACYJNYCH 1. Wprowadzenie do zajęć: wyjaśnienie ćwiczenia, budowa relacji opartych na zaufaniu i szacunku, zadbanie o komfort osób szkolonych. 2. Symulacja jako narzędzie umożliwiające podnoszenie kompetencji, a nie tylko ich ocenę. 3. Cele i oczekiwania wobec symulacji. 4. Organizacja ćwiczenia – wyjaśnienie uczestnikom ich ról i obowiązków. 5. Rola zespołu wspierającego. 6. Rola instruktora w przeprowadzaniu symulacji. 7. Etapy zajęć na symulatorze: 1) instruktaż; 2) planowanie; 3) wykonanie ćwiczenia; 4) sprawozdanie. 8. Przygotowanie zajęć na symulatorze: 1) parametry symulacji; 2) dodatkowe wyposażenie; 3) materiały dydaktyczne tj.: publikacje, podręczniki, instrukcje, itp. 9. Ocena efektów i uczestników ćwiczenia.	3				3
8	OCENA KOMPETENCJI 1. Ocena kompetencji. 2. Standard działania symulatorów wykorzystywanych do oceny kompetencji, zgodnie z Sekcją A-I/12 Kodeksu STCW. 3. Test działania i kryteria oceny działania symulatora. 4. Ocena formalna i nieformalna. 5. Szkolenie i ocena nakierowane na zdobywanie kompetencji. 6. Wykorzystanie symulatorów do oceny kompetencji – zalety. 7. Określanie kryteriów oceny kompetencji – przykłady.	3				3
9	Zaznajomienie się z symulatorem – ćwiczenia na stanowisku instruktora.				2	2
10	Opracowanie 2 ćwiczeń na symulator – planowanie, projektowanie, wykonanie i ocena ćwiczeń na symulatorze.				4	4
11	Przeprowadzenie symulacji przygotowanej przez uczestników kursu.				10	10
	RAZEM	16			16	32

II. Minimalne wymagania wstępne

Brak.

Szkolenie dla osób nieposiadających kwalifikacji pedagogicznych, zamierzających prowadzić zajęcia na symulatorach w morskich jednostkach edukacyjnych.

III. Wiedza

Zagadnienia wskazane w zakresie podanym w treściach szkolenia.

IV. Umiejętności

Przekazanie i egzekwowanie w sposób zrozumiały wiedzy w zakresie obsługi symulatorów oraz przeprowadzania symulacji.

Ramowy program szkolenia dla egzaminatorów

6	Szkolenie:	DLA EGZAMINATORÓW*				
	Zakres szkolenia:	Szkolenie przeznaczone dla osób wpisanych na listę egzaminatorów				
	Forma zajęć:	W	C	L	S	Σ
	Liczba godzin:	28	24			52

* Program szkolenia jest oparty na kursie modelowym IMO 3.12. Szkolenie kończy się zaliczeniem pisemnym z wykładów i ćwiczeń.

I. Program szkolenia

Lp.	Treści programu	Liczba godzin				
		W	C	L	S	Σ
2	PROCES SZKOLENIA, OCENIANIA I EGZAMINOWANIA MARYNARZY 1. Cel procesu w ujęciu Konwencji STCW. 2. Weryfikacja wiedzy i kompetencji adekwatnych do świadectwa lub dyplomu. 3. Kwalifikacje instruktorów i egzaminatorów. 4. Nadzór nad przebiegiem szkolenia i egzaminowania. 5. Aktualność szkoleń i wymagań egzaminacyjnych. 6. Cykliczne odnawianie i aktualizacja kompetencji oraz dokumentów kwalifikacyjnych. 7. Jednolitość systemu szkolenia i oceniania marynarzy zgodnie z Konwencją STCW.	2				2
3	ZOBOWIĄZANIA WYNIKAJĄCE Z INSTRUMENTÓW MIĘDZYNARODOWYCH 1. Konwencja STCW i Kodeks STCW. 2. Regulamin Radiokomunikacyjny Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego. 3. Konwencja MLC. 4. Konwencja STCW-F.	1				1
4	ORGANIZACJA SYSTEMU EGZAMINÓW 1. Egzaminy wewnętrzne. 2. Egzaminy zewnętrzne. 3. Zalety i wady egzaminów wewnętrznych i zewnętrznych. 4. Delegowanie przez administrację morską uprawnień do przeprowadzania egzaminów zewnętrznych.	2				2
5	SYSTEM JAKOŚCI W KONWENCJI STCW A EGZAMINY 1. Standardy jakości. 2. System zarządzania jakością. 3. Niezależna ocena.	2	1			3
8	SZKOLENIA I OCENA 1. Szkolenie i ocena – wymagania Konwencji STCW. 2. Rola i odpowiedzialność w szkoleniach i ocenianiu. 3. Szkolenia i ocena na statku.	1				1
10	STANDARDY OPARTE NA KOMPETENCJACH 1. Szkolenia ukierunkowane na nabywanie kompetencji. 2. Tabele kompetencji w części A Kodeksu STCW. 3. Ocena kompetencji. 4. Dowody na spełnienie standardu kompetencji. 5. Sprawdzanie jakości oceniania.	3	6			9

11	PRZYGOTOWANIE TESTÓW PISEMNYCH 1. Metodologia egzaminowania. 2. Jakość testów. 3. Testy: 1) opisowe; 2) krótkiej odpowiedzi; 3) jedno- lub wielokrotnego wyboru. 4. Obliczenia w testach. 5. Wypełnianie testów.	3	6			9
12	PRZEPROWADZANIE TESTÓW 1. Testy pisemne – wytyczne do przeprowadzenia testu. 2. Dostępność publikacji i pomocy naukowych. 3. Komunikowanie się w trakcie testu.	1	1			2
13	OCENIANIE TESTÓW 1. Zasady oceniania różnych rodzajów testów. 2. Ponowna ocena testów na granicy niezaliczenia.	1	1			2
14	EGZAMIN USTNY I PRAKTYCZNY	2	2			4
15	SYSTEM OCENIANIA NA STATKU 1. Charakterystyka oceny na statku. 2. Opracowanie systemu oceniania na statku. 3. Opracowanie systemu oceny kompetencji na statku. 4. Kryteria oceny na statku.	3	2			5
16	PROCES OCENIANIA 1. Przygotowanie oceny: 1) zakres materiału; 2) konieczne wyposażenie; 3) warunki podczas oceny. 2. Informacje dla zdającego. 3. Obserwacja osoby zdającej i odnotowanie wyników. 4. Analiza przebiegu procesu oceny. 5. Wynik oceny. 6. Plan poprawy wyników osoby zdającej.	4	1			5
17	UTRZYMANIE STANDARDÓW 1. Przegląd dotychczas opracowanych testów. 2. Testy niezaliczone. 3. Odwołania od wyników testów.	3	4			7
18	OCENA GRUPOWA		5			5
	SUMA	28	24			52

II. Minimalne wymagania wstępne

Wpis na listę egzaminatorów, prowadzoną przez ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej.

III. Wiedza

Zagadnienia wskazane w zakresie podanym w treściach programu.

IV. Umiejętności

Ocena i egzaminowanie osób przystępujących do egzaminów kwalifikacyjnych lub egzaminów cząstkowych, warunkujących przyznanie dokumentów kwalifikacyjnych.

Ramowy program szkolenia dla personelu lądowego wykonującego prace związane z przewozem towarów niebezpiecznych drogą morską

7	Szkolenie:	DLA PERSONELU LĄDOWEGO WYKONUJĄCEGO PRACE ZWIĄZANE Z PRZEWOZEM TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH DROGĄ MORSKĄ*				
	Zakres szkolenia:	przewozu towarów niebezpiecznych drogą morską dla personelu lądowego				
	Forma zajęć:	W	C	L	S	Σ
	Liczba godzin:	17	9			26

* Program szkolenia oparty jest Kodeksie IMDG. Szkolenie kończy się zaliczeniem pisemnym z wykładów i ćwiczeń.

I. Program szkolenia

Lp.	Treści programu	Liczba godzin				
		W	C	L	S	Σ
1	KLASYFIKACJA TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH I IDENTYFIKACJA WŁAŚCIWEJ NAZWY PRZEWOZOWEJ 1. Klasy towarów niebezpiecznych. 2. Zasady klasyfikacji towarów niebezpiecznych, a szczególności: 1) sposób właściwego opisu substancji; 2) klasy towarów niebezpiecznych i ogólne zasady klasyfikacji; 3) rodzaj przewożonych niebezpiecznych przedmiotów lub substancji oraz ich fizyczne, chemiczne i toksykologiczne właściwości; 4) procedury klasyfikacji roztworów i mieszanin. 3. Identyfikacja towaru za pomocą Właściwej Nazwy Przewozowej (<i>Proper Shipping Name</i>). 4. Korzystanie z Listy Towarów Niebezpiecznych.	2				2
2	PAKOWANIE TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH DO OPAKOWAŃ 1. Zasady pakowania. 2. Rodzaje opakowań: 1) tymczasowe pojemniki do towarów masowych; 2) opakowania wielkogabarytowe; 3) cysterny kontenerowe; 4) pakowanie towarów masowych. 3. Znakowanie zatwierdzonych opakowań wg standardów ONZ. 4. Zasady segregacji. 5. Ilości ograniczone.	2				2
3	ZNAKOWANIE, OZNACZANIE LUB OKLEJANIE ŁADUNKÓW NIEBEZPIECZNYCH 1. Zasady znakowania, oznaczania i oklejania. 2. Oznaczenia ryzyka podstawowego i podrzędnego. 3. Oznaczenia towarów zagrażających środowisku morskemu. 4. Oznaczenia ilości ograniczonych.	1				1
4	ZAŁADUNEK I ROZŁADUNEK TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH DO I Z POJEMNIKÓW TRANSPORTOWYCH 1. Zasady shtauowania. 2. Zasady segregacji. 3. Zasady mocowania ładunku wg wytycznych IMO, ILO i UNECE. 4. Procedury awaryjne EmS. 5. Zasady pierwszej pomocy medycznej MFAG. 6. Wymagania konwencji CSC. 7. Procedury przenoszenia towarów niebezpiecznych.	2	1			3
5	PRZYGOTOWANIE DOKUMNETÓW TRANSPORTOWYCH DLA ŁADUNKÓW NIEBEZPIECZNYCH 1. Zasady dokumentacji. 2. Dokumenty przewozowe, w tym MSDN.	1	2			3

	<ul style="list-style-type: none"> 3. Certyfikaty załadunkowe kontenerów i pojazdów. 4. Potwierdzenia właściwych organów administracji. 5. Dokumentacja przewozowa odpadów. 6. Dokumentacja specjalna. 					
6	WYSYŁANIE TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH DROGĄ MORSKĄ <ul style="list-style-type: none"> 1. Biegła umiejętność korzystania z Kodeksu IMDG. 2. Lokalne przepisy w portach załadunku i wyładunku towarów niebezpiecznych: <ul style="list-style-type: none"> 1) wewnętrzne przepisy danego portu; 2) przepisy transportowe danego kraju. 	2				2
7	OBSŁUGA TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH <ul style="list-style-type: none"> 1. Procedury bezpiecznego przenoszenia towarów niebezpiecznych dotyczące: <ul style="list-style-type: none"> 1) użycia sprzętu; 2) odpowiednich narzędzi; 3) dopuszczalnego obciążenia roboczego. 2. Wymagania konwencji CSC. 3. Wybrane zagadnienia z Kodeksu IMSBC. 4. Lokalne przepisy w portach załadunku, wyładunku i tranzytowych dla towarów niebezpiecznych. 5. Przepisy transportowe danego kraju. 	2				2
8	SEKWENCJE ZAŁADUNKOWE I PLANY ŁADUNKOWE DLA STATKÓW <ul style="list-style-type: none"> 1. Zasady sztauwowania. 2. Zasady segregacji. 3. Dokument zgodności. 4. Uwarunkowania prawne w zakresie załadunku, tranzytu i wyładunku w portach: <ul style="list-style-type: none"> 1) Kodeks IMDG; 2) wymagania lokalne. 	2	2			4
9	PRZEŁĄDUNEK TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH NA STATEK I ZE STATKU <ul style="list-style-type: none"> 1. Klasy towarów niebezpiecznych i zagrożenia jakie powodują. 2. Znakowanie, oznaczanie i oklejanie. 3. Procedury awaryjne EmS. 4. Zasady pierwszej pomocy medycznej MFAG. 5. Procedury bezpiecznego przenoszenia towarów niebezpiecznych dotyczące: <ul style="list-style-type: none"> 1) użycia sprzętu; 2) odpowiednich narzędzi; 3) dopuszczalnego obciążenia roboczego. 6. Zasady mocowania ładunków. 7. Wymagania Konwencji CSC. 8. Lokalne przepisy w portach załadunku i wyładunku towarów niebezpiecznych. 9. Przepisy transportowe danego kraju. 	2	2			4
10	EGZEKWOWANIE, KONTROLOWANIE I INSPEKCJA ZGODNOŚCI Z PRZEPISAMI DOTYCZĄCYMI TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH <ul style="list-style-type: none"> 1. Kodeks IMDG. 2. Wytyczne i procedury bezpieczeństwa. 	1	2			3
	SUMA	17	9			26

II. Wymagania wstępne

Brak.

III. Wiedza

Zagadnienia wskazane w zakresie podanym w treściach programu.

IV. Umiejętności

Bezpieczna obsługa na lądzie towarów niebezpiecznych przewożonych drogą morską.

OBJAŚNIENIA SYMBOLI I SKRÓTÓW STOSOWANYCH W RAMOWYCH PROGRAMACH SZKOLEŃ

I. SYMBOLE:

- 1) Σ – suma godzin;
- 2) W – wykłady;
- 3) C – ćwiczenia;
- 4) L – laboratorium;
- 5) S – symulator.

II. SKRÓTY:

- 1) ASTM (*American Society for Testing and Materials*) – Amerykańskie Stowarzyszenie Badań i Materiałów;
- 2) COLREG – Konwencja w sprawie międzynarodowych przepisów o zapobieganiu zderzeniom na morzu z 1972 roku, sporządzona w Londynie dnia 20 października 1972 r. (Dz. U. z 1977 r. Nr 15, poz. 61 i 62 oraz z 1984 r. Nr 23, poz. 106);
- 3) CSC – Międzynarodowa konwencja o bezpiecznych kontenerach sporządzona w Genewie dnia 2 grudnia 1972 r. (Dz.U. z 1984 r. Nr 24 poz. 118);
- 4) EMSA (*European Maritime Safety Agency*) – Europejska Agencja Bezpieczeństwa Morskiego;
- 5) FROSIO (*Faglig Råd for Opplæring og Sertifisering av Inspektører innen Overflatebehandling*) – Norweska Rada do spraw edukacji i certyfikacji Inspektorów do działań związanych z powierzchniami;
- 6) HPWC (*High-pressure water cleaning*) – wysokociśnieniowe mycie wodą;
- 7) HPWJ (*High-pressure water jetting*) – wysokociśnieniowe czyszczenie wodą;
- 8) IALA (*International Association of Lighthouse Authorities*) – Międzynarodowe Stowarzyszenie Służb Oznakowania Nawigacyjnego;
- 9) ILO (*International Labour Organization*) – Międzynarodowa Organizacja Pracy;
- 10) IMDG – Międzynarodowy kodeks ładunków niebezpiecznych, o którym mowa w prawidło 1 rozdziału VII Konwencji SOLAS;
- 11) IMO (*International Maritime Organization*) – Międzynarodowa Organizacja Morska;
- 12) IMSBC – Międzynarodowy morski kodeks bezpiecznego przewozu stałych ładunków masowych, o którym mowa w prawidło 1 rozdziału VI Konwencji SOLAS;
- 13) ISO (*International Organization for Standardization*) – Międzynarodowa Organizacja Normalizacyjna;
- 14) LPWC (*Low-pressure water cleaning*) – niskociśnieniowe mycie wodą;
- 15) MFAG – Poradnik pierwszej pomocy medycznej w wypadkach obejmujących zatrucie chemiczne spowodowane przewożonymi towarami niebezpiecznymi, stanowiący załącznik do Kodeksu IMDG;
- 16) MLC – Konwencja o pracy na morzu, przyjętą przez Konferencję Ogólną Międzynarodowej Organizacji Pracy w Genewie dnia 23 lutego 2006 r. (Dz. U. z 2013 r. poz. 845);
- 17) MRCK – Morskie Ratownicze Centrum Koordynacyjne;
- 18) MSC (*Maritime Safety Committee*) – Komitet Bezpieczeństwa na Morzu;
- 19) MSDS (*Material Safety Data Sheet*) – karta charakterystyki substancji;

- 20) NACE (*Nomenclature statistique des Activités économiques dans la Communauté Européenne*) – Statystyczna Klasyfikacja Działalności Gospodarczych w Unii Europejskiej;
- 21) Norma PN-EN 15257:2008 - Ochrona katodowa - Poziomy kompetencji i certyfikacja personelu ochrony katodowej;
- 22) SOLAS – Międzynarodowa konwencja o bezpieczeństwie życia na morzu, 1974, sporządzona w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 869);
- 23) SSN (*SafeSeaNet*) – system wymiany informacji morskiej;
- 24) Standard ASTM D3359 – Standard pomiaru przyczepności przy użyciu testu taśmy;
- 25) Standard ASTM D5162 – Standard postępowania w przypadku nieciągłości. Badanie braku przewodnictwa powłok ochronnych na podłożu metalowym;
- 26) Standard ISO 2409 – norma PN-EN ISO 2409:2013-06 – Farby i lakiery – Badanie metodą siatki nacięć;
- 27) Standard ISO 4624 – norma PN-EN ISO 4624:2004 – Próba odrywania do oceny przyczepności;
- 28) Standard ISO 8501-3 – norma PN-EN ISO 8501-3:2008 – Przygotowanie podłoży stalowych przed nakładaniem farb i podobnych produktów – Wzrokowa ocena czystości powierzchni – Część 3: Stopnie przygotowania spoin, krawędzi i innych obszarów z wadami powierzchni;
- 29) STCW – Międzynarodowa konwencja o wymaganiach w zakresie wyszkolenia marynarzy, wydawania im świadectw oraz pełnienia wacht, 1978, sporządzonej w Londynie dnia 7 lipca 1978 r. (Dz. U. z 1984 r. poz. 201 i 202, z 1999 r. poz. 286 oraz z 2013 r. poz. 1092);
- 30) STCW-F – Międzynarodowa konwencja sporządzona w Londynie dnia 7 lipca 1995 r. o wymaganiach w zakresie wyszkolenia, wydawania świadectw oraz pełnienia wacht dla załóg statków rybackich (Dz.U. z 2015 r. poz. 1654);
- 31) UHPWJ (*Ultrahigh-pressure water jetting*) - ultrawysokociśnienowe czyszczenie wodą;
- 32) UNECE (*United Nations Economic Commission for Europe*) – Europejska Komisja Gospodarcza;
- 33) VTS (*Vessel Traffic Service*) – Służba Kontroli Ruchu Statków.

WZORY DOKUMENTÓW POTWIERDZAJĄCYCH ODBYCIE SZKOLEŃ DLA PRACOWNIKÓW SEKTORA GOSPODARKI MORSKIEJ
INNYCH NIŻ MARYNARZE
(format A6, papier biały offsetowy, druk obustronny)

 <p>RZECZPOSPOLITA POLSKA REPUBLIC OF POLAND</p> <p>ŚWIADECTWO SZKOLENIA DLA OSOBY PRZEPROWADZAJĄCEJ INSPEKCJE OCHRONY KATODOWEJ POZIOM 1</p> <p><i>Certificate of Training for Cathodic Inspector Level 1</i></p> <div data-bbox="1246 1711 1358 1823" style="border: 1px solid black; padding: 2px;"> Hologram urzędu morskiego </div> <p>Nr/No. ....</p>	<p>Zaświadczam się niniejszym, że: <i>This is to certify that:</i></p> <p>..... Nazwisko/Surname ..... Imię/Name</p> <p>..... Data i miejsce urodzenia/Date and place of birth .....</p> <p>ukończył(a) szkolenie zgodnie ze standardem NACE inspektora ochrony katodowej poziom 2</p> <p><i>has successfully completed training in acc. with NACE cathodic inspector level 2 standard</i></p> <p>..... Miejsce i data wydania/Place and date of issue of this Certificate .....</p> <div data-bbox="959 846 1246 1059" style="border: 1px solid black; padding: 5px;"> miejsce na fotografię 43 x 33 mm photo </div> <p>Ważne bezterminowo <i>Valid indefinitely</i></p> <div data-bbox="1066 454 1214 611" style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; width: 60px; height: 60px; display: flex; align-items: center; justify-content: center;"> miejsce umieszczenia official seal </div> <p>..... Podpis posiadacza Holder's signature ..... Nazwisko i podpis upoważnionej osoby Name and signature of duly authorized official</p>
--	--

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

ŚWIADECTWO SZKOLENIA DLA OSOBY
PRZEPROWADZAJĄCEJ INSPEKCJE
OCHRONY KADOTOWEJ
POZIOM 2

*Certificate of Training
for Catholic Inspector
Level 2*

Hologram
urzędu
morskiego

Nr/No. ....

Zaświadczam się niniejszym, że:
This is to certify that:

Nazwisko/Surname

Imię/Name

Data i miejsce urodzenia/Date and place of birth

Ukończył(a) szkolenie zgodnie ze standardem NACE
inspektor ochrony katodowej poziom 3

has successfully completed training in acc. with NACE
cathodic inspector level 3 standard

Miejsce i data wydania/Place and date of issue of this Certificate

Ważne bezterminowo
Valid indefinitely

miejsce na fotografię
43 x 33 mm
photo

.....
Podpis posiadacza
Holder's signature

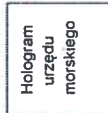
.....
Nazwisko i podpis upoważnionej osoby
Name and signature of duly authorized official

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

ŚWIADECTWO SZKOLENIA DLA OSOBY
SPRAWUJĄCEJ NADZÓR NAD
WYKONANIEM POWŁOK MALARSKICH
STATKÓW MORSKICH

*Certificate of Training
for Surveyor of the seagoing ships paint coat
supervision*

Nr/No. ....

Zaświadczam się niniejszym, że:
This is to certify that:

.....
Nazwisko/Surname

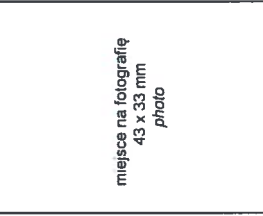
.....
Imię/Name

.....
Data i miejsce urodzenia/Date and place of birth

ukończył(a) szkolenie zgodnie z przepisami II-1/3-2 i XII/6
Konwencji SOLAS oraz standardem NACE inspektor powłok
malarskich poziom 2 lub FROSIO inspektor powłok
malarskich poziom III

*has successfully completed training in acc. with the
provisions of SOLAS convention, regulations II-1/3-2 and
XII/6, and coating inspector level 2 NACE standard or
FROSIO coating inspector level III*

.....
Miejsce i data wydania/Place and date of issue of this Certificate

.....
miejsce na fotografię
43 x 33 mm
photo

.....
Ważne bezterminowo
Valid indefinitely

.....
miejsce podpisu
official seal

.....
Podpis posiadacza
Holder's signature

.....
Nazwisko i podpis upoważnionej osoby
Name and signature of duly authorized official

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

ŚWIADECTWO SZKOLENIA
DYDAKTYCZNEGO DLA INSTRUKTORA

*Certificate of Training
in Didactics for Instructor*

Hologram
urzędu
morskiego

Nr/No. ....

Zaświadczam się niniejszym, że:
This is to certify that:

.....
Nazwisko/Surname

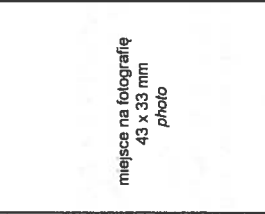
.....
Imię/Name

.....
Data i miejsce urodzenia/Date and place of birth

ukończył(a) szkolenie zgodnie z wymaganiami Prawidła I/6
Konwencji STCW stosownie do zaleceń kursu modelowego
IMO 6.09

has successfully completed training in acc. with the
provisions of Regulation I/6 of STCW Convention and IMO
Model Course 6.09

.....
Miejsce i data wydania/Place and date of issue of this Certificate

miejsce na fotografię
43 x 33 mm
photo

Ważne bezterminowo
Valid indefinitely

miejsce urzędowe
official seal

.....
Podpis posiadacza
Holder's signature

.....
Nazwisko i podpis upoważnionej osoby
Name and signature of duly authorized official

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

ŚWIADECTWO
OPERATORA SŁUŻBY KONTROLI
RUCHU STATKÓW

*Vessel Traffic Service Operator
Certificate*

Nr/No. ....

Zaświadczam się niniejszym, że:
This is to certify that:

.....
Nazwisko/Surname

.....
Imię/Name

.....
Data i miejsce urodzenia/Date and place of birth

ukończył(a) szkolenie wymagane na stanowisko operatora
służby kontroli ruchu statków zgodnie z zaleceniem IALA V-
103/1

*has successfully completed training required for Vessel
Traffic Service Operator in acc. with IALA Recommendation
V-103/1*

Ograniczenia/Limitations applying:.....
Ważne w rejonie/Valid in the area: .....

.....
Miejsca i data wydania/Place and date of issue of this Certificate

Ważne bezterminowo
Valid indefinitely

.....
Podpis posiadacza
Holder's signature

.....
Nazwisko i podpis upoważnionej osoby
Name and signature of duly authorized official

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

ŚWIADECTWO SZKOLENIA
DYDAKTYCZNEGO
DLA INSTRUKTORÓW SZKOLĄCYCH
I EGZAMINUJĄCYCH NA SYMULATORACH

*Certificate of Training in Didactics
for Simulator Trainer and Assessor*

Hologram
urzędu
morskiego

Nr/No. ....

Zaświadczam się niniejszym, że:
This is to certify that:

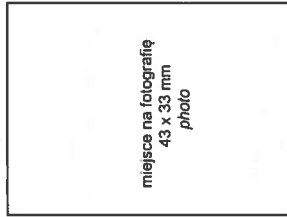
.....
Nazwisko/Surname ..... Imię/Name

.....
Data i miejsce urodzenia/Date and place of birth

ukończył(a) szkolenie stosownie do zaleceń kursu
modelowego IMO 6.10

has successfully completed training in acc. with the IMO
Model Course 6.10

.....
Miejsce i data wydania/Place and date of issue of this Certificate

miejsce na fotografię
43 x 33 mm
photo

Ważne bezterminowo
Valid indefinitely

miejsce urzędowe
official seal

.....
Podpis posiadacza
Holder's signature

.....
Nazwisko i podpis upoważnionej osoby
Name and signature of duly authorized official

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

ŚWIADECTWO SZKOLENIA
DLA EGZAMINATORÓW

*Certificate of Training
for Examiner and Assessor*

Hologram
urzędu
morskiego

Nr/No. ....

Zaświadczam się niniejszym, że:
This is to certify that:

.....
Nazwisko/Surname
.....
Imię/Name

.....
Data i miejsce urodzenia/Date and place of birth

ukończył(a) szkolenie stosownie do zaleceń kursu
modelowego IMO 3.12
*has successfully completed training in acc. with the and IMO
Model Course 3.12*

.....
Miejsce i data wydania/Place and date of issue of this Certificate

Ważne bezterminowo
Valid indefinitely

miejsce na fotografię
43 x 33 mm
photo

.....
Podpis posiadacza
Holder's signature
.....
Nazwisko i podpis upoważnionej osoby
Name and signature of duly authorized official

RZECZPOSPOLITA POLSKA
REPUBLIC OF POLAND

ŚWIADECTWO SZKOLENIA DLA
PERSONELU LĄDOWEGO WYKONUJĄCEGO
PRACĘ ZWIĄZANĄ Z PRZEWOZEM
TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH DROGĄ
MORSKĄ

*Certificate of Training
for personnel ashore with responsibility
of handling dangerous, hazardous and harmful
cargoes shipped by sea*

Hologram
urzędu
morskiego

Nr/No. ....

Zaświadczam się niniejszym, że:
This is to certify that:

Nazwisko/Surname

Imię/Name

Data i miejsce urodzenia/Date and place of birth

ukończył(a) szkolenie stosownie do zaleceń Kodeksu IMDG
has successfully completed training in acc. with the IMDG
Code

Miejsce i data wydania/Place and date of issue of this Certificate

miejsce na fotografię
43 x 33 mm
photo

Ważne bezterminowo
Valid indefinitely

Podpis posiadacza
Holder's signature

Nazwisko i podpis upoważnionej osoby
Name and signature of duly authorized official

UZASADNIENIE

W związku ze zmianą delegacji ustawowej, zaistniała konieczność wydania nowego rozporządzenia określającego ramowe programy szkoleń dla osób związanych z sektorem gospodarki morskiej oraz wzory dokumentów potwierdzających odbycie szkoleń.

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej *w sprawie ramowych programów szkoleń dla pracowników sektora gospodarki morskiej oraz wzorów dokumentów potwierdzających ukończenie szkolenia*, zwany dalej projektem rozporządzenia, stanowi wykonanie zmienionej ustawą z dnia 24 lipca 2015 r. *o zmianie ustawy o bezpieczeństwie morskim oraz niektórych innych ustaw* (Dz. U. poz. 1320) delegacji. Zgodnie z tą zmianą, art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. *o bezpieczeństwie morskim* (Dz. U. z 2016 r. poz. 281) upoważnia ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej do określenia, w drodze rozporządzenia, ramowych programów dla wymaganych przepisami międzynarodowymi dodatkowych szkoleń w zakresie gospodarki morskiej, szczegółowych warunków wstępnych oraz zaliczeń tych szkoleń, a także wzorów dokumentów potwierdzających ukończenie szkolenia, przy uwzględnieniu przepisów międzynarodowych w zakresie dodatkowych szkoleń oraz potrzeby właściwego przygotowania do pracy.

Projekt rozporządzenia zastępuje aktualnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 19 września 2014 r. *w sprawie ramowych programów szkoleń dla pracowników sektora gospodarki morskiej innych niż marynarze oraz wzorów dokumentów potwierdzających szkolenie* (Dz. U. poz. 1378).

W § 1 projektu rozporządzenia określa się, że wymogi programowe dla poszczególnych szkoleń umieszczono w załącznikach 1 - 7 do projektu rozporządzenia, tj. precyzuje się, że:

1. załącznik nr 1 określa ramowy program szkolenia dla inspektora ochrony katodowej na poziomie 1 i poziomie 2,
2. załącznik nr 2 określa ramowy program szkolenia dla osób sprawujących nadzór nad wykonaniem powłok malarskich statków morskich zgodnie z postanowieniami konwencji SOLAS,
3. załącznik nr 3 określa ramowy program szkolenia dydaktycznego dla instruktorów,
4. załącznik nr 4 określa ramowe programy szkoleń na świadectwo operatora służby kontroli ruchu statków dla osób:
  - a) nieposiadających odpowiednich kwalifikacji morskich,

- b) posiadających odpowiednie kwalifikacje morskie,
  - c) wykonujących zadania operatora służby kontroli ruchu statków
5. załącznik nr 5 określa ramowy program szkolenia dla instruktorów szkolących i egzaminujących na symulatorach,
  6. załącznik nr 6 określa ramowy program szkolenia dla egzaminatorów,
  7. załącznik nr 7 określa ramowy program szkolenia dla personelu lądowego wykonującego prace związane z przewozem towarów niebezpiecznych drogą morską.

W stosunku do aktualnie obowiązującego rozporządzenia, ramowe programy szkoleń dla osób z sektora gospodarki morskiej rozbudowano o szkolenia dedykowane instruktorom szkolącym i egzaminującym na symulatorach, egzaminatorom (wymagane przepisami wydanymi na podstawie art. 77 ust. 10 pkt 1 i 2 ustawy o *bezpieczeństwie morskim*) oraz osobom pracującym na lądzie, a wykonującym prace związane z przewozem towarów niebezpiecznych drogą morską.

Ponadto, zgodnie ze zmienioną delegacją ustawową, ramowe programy szkoleń uzupełniono o warunki wstępne, określające kryteria naboru uczestników na szkolenia, oraz o warunki zaliczenia szkoleń. Szkolenia, których ramowe programy określa projekt, są szkoleniami specjalistycznymi, skierowanymi do wąskiej grupy osób posiadających co najmniej podstawową wiedzę lub doświadczenie z zakresu objętego tematyką szkolenia. Aby wyselekcjonować grupę osób odbywających szkolenie, konieczne okazało się określenie minimalnych wymagań wstępnych wobec potencjalnych uczestników. Kwalifikacje zdobyte podczas szkoleń określonych w projekcie rozporządzenia będą potwierdzane wydawanym przez administrację morską świadectwem. Aby zapewnić, że osoby posiadające państwowy dokument, jakim będzie świadectwo wydawane po odbyciu szkoleń określonych w projekcie rozporządzenia, posiadają wiedzę i umiejętności na jednolitym poziomie, konieczne jest określenie sposobu zaliczania tych szkoleń przez uczestników. Bez takiej regulacji istnieje ryzyko, że ośrodki szkoleniowe nie będą weryfikować wiedzy i umiejętności uczestników pod koniec szkoleń. Administracja morska będzie wówczas wystawiać dokumenty osobom, które nie przyswoiły wiedzy i nie nabyły umiejętności na zakładanym poziomie.

W § 1 odsyła się również do załącznika nr 8 do projektu rozporządzenia, w którym objaśniono symbole i skróty stosowane w ramowych programach szkoleń.

W § 2 wskazuje się, że wzory dokumentów potwierdzających odbycie szkoleń określa załącznik nr 6.

W § 3 określa się warunki wymiany dotychczas wydanych świadectw potwierdzających odbycie szkoleń regulowanych projektem rozporządzenia.

Proponuje się, by rozporządzenie weszło w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia. Okres ten podyktowany jest koniecznością wprowadzenia modyfikacji do systemu PHICS (dodanie trzech nowych wzorów dokumentów, korekty w formularzach wzorów już będących w systemie), przy pomocy którego urzędy morskie wydają dokumenty.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej, zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie podlega, w celu uzyskania opinii, konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym lub innymi właściwymi instytucjami i organami Unii Europejskiej, o których mowa w § 27 ust. 4 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - *Regulamin pracy Rady Ministrów* (M. P. poz. 979).

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o *działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej. Stosownie do postanowień § 52 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie MGMiŻŚ w sprawie ramowych programów szkoleń dla osób z sektora gospodarki morskiej oraz wzorów dokumentów potwierdzających odbycie szkolenia</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Paweł Brzezicki, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Agnieszka Piotrowska-Łaga, Departament Edukacji Morskiej, agnieszka.piotrowska-laga@mgm.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 02.11.2016</p> <p>Źródło: Upoważnienie ustawowe</p> <p>Nr w wykazie prac 15</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej w sprawie ramowych programów szkoleń dla pracowników sektora gospodarki morskiej oraz wzorów dokumentów potwierdzających ukończenie szkolenia stanowi wykonanie zmienionej ustawą z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy o bezpieczeństwie morskim oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1320) delegacji. Zgodnie z tą zmianą, art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2016 r. poz. 281) upoważnia ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej do określenia, w drodze rozporządzenia, ramowych programów dla wymaganych przepisami międzynarodowymi dodatkowych szkoleń w zakresie gospodarki morskiej, szczegółowych warunków wstępnych oraz zaliczeń tych szkoleń, a także wzorów dokumentów potwierdzających ukończenie szkolenia, przy uwzględnieniu przepisów międzynarodowych w zakresie dodatkowych szkoleń oraz potrzeby właściwego przygotowania do pracy. Projekt rozporządzenia zastępuje aktualnie obowiązujące rozporządzenie Ministra Infrastruktury i Rozwoju z dnia 19 września 2014 r. w sprawie ramowych programów szkoleń dla pracowników sektora gospodarki morskiej innych niż marynarze oraz wzorów dokumentów potwierdzających szkolenie (Dz. U. poz. 1378).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W stosunku do aktualnie obowiązującego rozporządzenia, ramowe programy szkoleń uzupełniono o warunki wstępne, określające kryteria naboru uczestników na szkolenia, oraz warunki zaliczenia szkoleń. Szkolenia, których ramowe programy określa projekt rozporządzenia, są szkoleniami specjalistycznymi, skierowanymi do wąskiej grupy osób posiadających przynajmniej elementarną wiedzę lub doświadczenie z zakresu objętego tematyką szkolenia. Aby wyselekcjonować grupę osób odbywających szkolenie, konieczne okazało się określenie wymagań wstępnych wobec potencjalnych uczestników. Ponadto, kwalifikacje zdobyte podczas szkoleń określonych w projekcie rozporządzenia będą potwierdzane wydawanym przez administrację morską świadectwem. Aby zapewnić, że osoby posiadające państwowy dokument, jakim będzie świadectwo wydawane po odbyciu szkoleń określonych w projekcie rozporządzenia, posiadają wiedzę i umiejętności na jednolitym poziomie, konieczne jest określenie w projekcie sposobu zaliczania tych szkoleń przez uczestników. Ponadto, ramowe programy szkoleń dla osób z sektora gospodarki morskiej rozbudowano o szkolenia dedykowane instruktorom szkolącym i egzaminującym na symulatorach, egzaminatorom oraz osobom pracującym na lądzie, a wykonującym prace związane z przewozem towarów niebezpiecznych drogą morską.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

System szkoleń osób związanych z sektorem gospodarki morskiej jest regulowany odrębnie w każdym państwie członkowskim UE, uwzględniając krajowy system edukacji i kwalifikacji, jednakże ramy prowadzenia takich szkoleń są ujednolicone. W przypadku proponowanego rozwiązania dla szkoleń osób innych niż członkowie załóg statków morskich, a pracujących w sektorze gospodarki morskiej, przyjęto rozwiązania wykorzystywane w szkoleniach marynarzy. Pozwoli to na utrzymywanie jednolitego systemu szkoleń dla marynarzy i innych osób z sektora gospodarki morskiej.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Morskie jednostki edukacyjne	39	dane własne MGMiŻŚ	możliwość rozszerzenia swojej zakresu działalności o nowo proponowane szkolenia oraz zatrudnianie jednolicie wyszkolonych pracowników
Osoby uczestniczące w szkoleniach	ok. 200 osób/rok	szacunki własne MGMiŻŚ	brak jest nowych skutków regulacji, obecnie obowiązuje już rozporządzenie w tej sprawie
Pracownicy administracji morskiej, w których zakresie obowiązków znajdują się sprawy związane z wydawaniem dokumentów kwalifikacyjnych	18 pracowników urzędów morskich, pracujących w wydziałach dokumentów marynarzy	urzędy morskie	wydawanie świadectw szkoleń zgodnie z nowymi wzorami oraz wydawanie świadectw nowych szkoleń
Pracownicy administracji	28 osób	dane własne MGMiŻŚ	konieczność uznania MJE do

morskiej zajmujących się audytami w zakresie uznania w morskich jednostkach edukacyjnych			prowadzenia nowych szkoleń lub potwierdzenia uznania szkoleń już prowadzonych
Firmy sektora gospodarki morskiej			możliwość zatrudnienia osób wyszkolonych na podobnym poziomie i posiadających jednolitą wiedzę i umiejętności
Centralna Morska Komisja Egzaminacyjna	365 osób	dane własne MG MiZS	egzaminatorzy w sposób jednolity przygotowani do przeprowadzania egzaminów

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie skierowany do konsultacji z następującymi podmiotami:

1. Akademia Marynarki Wojennej w Gdyni,
2. Akademia Morska w Gdyni,
3. Akademia Morska w Szczecinie,
4. Bałtycka Akademia Umiejętności w Gdańsku,
5. Bernhard Schulte Shipmanagement (Poland) w Gdyni,
6. Centrum Szkoleń Morskich w Gdyni,
7. Centrum Szkolenia Marynarki Wojennej w Ustce,
8. Centrum Szkolenia Morskiego „Zenit” w Szczecinie,
9. Dohle Marine Services Europe w Gdyni,
10. Maritime Safety & Security Sp. z o.o. w Szczecinie,
11. Ośrodek Szkoleń Ratownictwa Morskiego Mayday w Gdyni,
12. Morski Ośrodek Szkoleniowy AM w Szczecinie w Świnoujściu,
13. Morski Ośrodek Szkoleniowy AM w Szczecinie w Kołobrzegu,
14. Ośrodek Kształcenia i Doskonalenia Zawodowego Portowej Straży Pożarnej „Florian” w Gdańsku,
15. Ośrodek Szkolenia Morskiego „Libra” w Kołobrzegu,
16. Ośrodek Szkolenia Morskiego przy Centrum Kształcenia Zawodowego w Świnoujściu,
17. Ośrodek Szkolenia Ratowniczego Fundacji Rozwoju Akademii Morskiej w Gdyni,
18. Ośrodek Szkolenia Zawodowego Gospodarki Morskiej Sp. z o.o. w Szczecinie,
19. Ośrodek Szkolenia Zawodowego Gospodarki Morskiej Sp. z o.o. w Szczecinie – filia w Kołobrzegu,
20. Ośrodek Szkolenia Zawodowego Gospodarki Morskiej Sp. z o.o. w Szczecinie – filia w Ustce,
21. Ośrodek Szkolenia Zawodowego Gospodarki Morskiej s. c. w Gdyni,
22. Ośrodek Szkoleniowy Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni,
23. Ośrodek Szkoleniowy Polsteam s.c. w Gdyni,
24. Ośrodek Szkoleniowy Ratownictwa Morskiego Akademii Morskiej w Szczecinie,
25. Ośrodek Szkoleniowy Rybołówstwa Bałtyckiego AM w Szczecinie w Kołobrzegu,
26. Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie Morski Ośrodek Szkoleniowy w Kołobrzegu,
27. Policealna Szkoła Morska w Szczecinie,
28. Politechnika Gdańska, Wydział Chemiczny,
29. Security Consulting and Training SCAT w Elblągu,
30. Studium Doskonalenia Kadr Oficerskich Akademii Morskiej w Szczecinie,
31. Studium Doskonalenia Kadr Akademii Morskiej w Gdyni Sp. z o.o. wraz z Gdynią Szkoła Morską,
32. Szkoła Morska w Gdyni Sp. z o.o.,
33. Technikum Morskie i Politechniczne w Zachodniopomorskim Centrum Edukacji Morskiej i Politechnicznej w Szczecinie,
34. Zespół Szkół Morskich im Bohaterskich Obrońców Westerplatte w Gdańsku,
35. Zespół Szkół Morskich w Darłowie,
36. Zespół Szkół Morskich im. Polskich Rybaków i Marynarzy w Kołobrzegu,
37. Zespół Szkół Morskich im. Eugeniusza Kwiatkowskiego w Świnoujściu,
38. Zespół Szkół Żeglugi Śródlądowej im Bohaterów Westerplatte w Kędzierzynie – Koźlu,
39. Zespół Szkół Żeglugi Śródlądowej – Technikum Żeglugi Śródlądowej w Nakle n. Notecią,
40. Federacja Związków Zawodowych Marynarzy i Rybaków,
41. Krajowa Sekcja Morska Marynarzy i Rybaków NSZZ „Solidarność”,
42. Ogólnopolski Związek Zawodowy Oficerów i Marynarzy,
43. Związek Armatorów Polskich,
44. Zrzeszenie Rybaków Morskich – Organizacja Producentów,
45. Stowarzyszenie Starszych Mechaników Morskich,
46. Stowarzyszenie Kapitanów Żeglugi Wielkiej,
47. Krajowa Izba Gospodarki Morskiej,
48. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”,
49. Business Centre Club – Związek Pracodawców,
50. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
51. Związek Rzemiosła Polskiego,
52. Forum Związków Zawodowych,
53. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
54. Polski Rejestr Statków S.A. w Gdańsku,

55. DNV GL,
56. Rosyjski Morski Rejestr Statków,
57. RINA Poland,
58. Lloyd's Register (Polska) Sp. z o.o.,
59. Bureau Veritas Polska,
60. American Bureau of Shipping Poland Sp. z o.o.,
61. Rada Dialogu Społecznego.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ..... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wejście w życie rozporządzenia będzie miało wpływ na budżety urzędów morskich, wydających dokumenty potwierdzające udział w szkoleniach przewidzianych projektem rozporządzenia, które stosować będą nowe i zmienione wzory dokumentów. W związku z tym, że dokumenty drukowane będą na wcześniej zakupionych blankietach, nie przewiduje się zwiększenia kosztów dla administracji. W związku ze zmianą wzorów dokumentów i wprowadzeniem nowych świadectw szkolenia, konieczna będzie modyfikacja systemu, przy wykorzystaniu którego urzędy morskie przygotowują dokumenty. Szacuje się, że koszt modyfikacji systemu może wynieść ok. 15.000 zł netto.</p> <p>Koszty dostosowania systemu PHICS będą finansowane z budżetu państwa ze środków planowanych corocznie w części 21 – Gospodarka morska, w tym zaplanowanych w ustawie budżetowej na 2016 r., a wejście w życie regulacji nie będzie podstawą do ubiegania się o dodatkowe środki na ten cel.</p>											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ..... r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Firmy sektora gospodarki morskiej będą mogły zatrudniać osoby wyszkolone według jednolitych standardów, gwarantujących równy poziom wiedzy i umiejętności. Nabyte podczas szkolenia umiejętności dodatkowo potwierdzone będą dokumentem wydawanym przez administrację morską, która będzie odpowiadać za nadzór nad organizacją i przebiegiem tych szkoleń.							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Analogicznie, jak dla dużych przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	-							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
--	---

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczacji.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia będzie miało pozytywny wpływ na rynek pracy, ponieważ porządkuje tematykę szkoleń dla osób związanych z sektorem gospodarki morskiej, nie będących członkami załóg statków morskich.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	---

Omówienie wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wejście w życie rozporządzenia będzie skutkowało przeprowadzeniem szeregu audytów w zakresie uznania MJE do szkoleń wprowadzanych rozporządzeniem oraz wydaniem świadectw szkoleń osobom, które będą kończyły szkolenia określone w rozporządzeniu.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Monitoring będzie następował na bieżąco poprzez przeprowadzenie audytów w MJE i weryfikowanie stosowanie przepisów rozporządzenia oraz poprzez powoływanie do przeprowadzenia egzaminów kwalifikacyjnych osób wyszkolonych zgodnie z wymogami rozporządzenia.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

-